

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Bestemmelsen indeholder lovforslagets hovedprincip, der går ud på, at der skal betales et bidrag af erhvervsmæssig virksomhed og anden økonomisk virksomhed, der består i levering af ydelser mod vederlag.

Erhvervsmæssig virksomhed er virksomhed med fremstilling og levering af varer og tjenesteydelser, der drives med henblik på at indtjene et overskud. Anden økonomisk virksomhed, der består i levering af ydelser mod vederlag, omfatter bl.a. virksomheden i organisationer, foreninger, fonde, selskaber m.fl., der mod kontingent eller lignende vederlag varetager administrative opgaver eller fællesøkonomiske, herunder faglige, formål for medlemmer.

Til § 2

Ifølge stk. 1, nr. 1, omfatter bidragspligten fremstilling og levering af varer og ydelser, hvis afsætning er afgiftspligtig efter momsloven. Det afgørende er, om der rent faktisk er tale om pligt til at betale moms. Bidragspligten omfatter derfor også tjenesteydelser, som er afgiftsfrie efter momsloven, men som en virksomhed har valgt at svare afgift af (frivillig registrering), samt virksomhed omfattet af et afgiftspålæg efter momslovens § 3, stk. 2.

I stk. 1, nr. 2, foreslås det, at bidragspligten endvidere skal gælde virksomhed med levering af ydelser, der ikke er omfattet af afgiftspligten efter momsloven. I stk. 2 foreslås dog, at enkelte ydelser undtages.

Stk. 2, nr. 1, undtager social forsorg og bistand fra bidragspligten. Undtagelsen vedrører aktiviteter, som private driver med et direkte socialt sigte.

Nr. 2 undtager amatørspport. Undtagelsen vedrører alene ren amatøridræt, som hovedsageligt finansieres ved medlemskontingenter.

Nr. 3 undtager udlejning og bortforpagtning af al fast ejendom, medmindre virksomheden er frivilligt momsregistreret, jf. bemærkningerne til stk. 1, nr. 1.

Nr. 5 fritager persontransport, der sker direkte til eller fra udlandet. Anden erhvervsmæssig passagerkørsel med bus end rutekørsel er afgiftspligtig i henhold til momsloven. Fritagelsen omfatter derfor kun anden persontransport.

Til §§ 3-5

Bestemmelserne indeholder de nærmere regler om, hvilke virksomheder der skal registreres og dermed betale bidrag og undtagelser herfra.

Efter § 3, stk. 1, skal virksomheder, der er bidragspligtige efter § 2, anmeldes til registrering hos toldvæsenet. Dette gælder også udenlandske virksomheder.

Den begrænsede bidragspligt for visse offentlige virksomheder fremgår af § 3, stk. 2. Offentlige virksomheder er kun omfattet af bidrags- og registreringspligten efter denne lov i det omfang, virksomhederne er momsregistrerede. Det drejer sig i hovedsagen om virksomhed i forbindelse med offentlige forsyninger med gas, el, vand og lignende, renovation og spildevandsanlæg.

Det kan ikke på forhånd afvises, at den begrænsede bidragspligt for de offentlige virksomheder i visse tilfælde kan påvirke konkurrenceforholdene til private virksomheder. Det foreslås derfor i § 3, stk. 3, at skatteministeren kan pålægge offentlige virksomheder, der ikke er bidragspligtige efter § 3, stk. 2, at lade sig registrere og betale bidrag.

Bidragspligtig virksomhed i foreninger, fonde m.v. udføres undertiden af medlemmerne, bestyrelsen eller andre uden vederlag. Det er i § 8, stk. 2, foreslået, at bidraget af visse virksomheder, herunder de nævnte foreninger m.v., skal beregnes på grundlag af lønsommen. På denne baggrund er der i § 3, stk. 4, foreslået indsat en regel om, at foreninger, fonde m.v., der leverer momsfrie ydelser, kun skal registreres, hvis de beskæftiger lønnet arbejdskraft.

Ifølge § 4, stk. 1, er virksomheder, hvis bidragsgrundlag, jf. §§ 7-9, ikke overstiger 200.000 kr. årligt, undtaget fra registreringspligten.

De pågældende virksomheder vil dog kunne lade sig registrere. Det vil især være af betydning for virksomheder, der er omfattet af bestemmelserne i § 17 om godtgørelse af bidraget. Disse virksomheder har et negativt bidragstilsvare, f.eks. på grund af eksport eller som følge af store investeringer. Bestemmelsen udelukker dog ikke, at virksomheder i andre tilfælde kan lade sig registrere.

Med den anførte beløbsgrænse vil mange mindre virksomheder, herunder f.eks. virksomheder, der alene drives som fritidsbeskæftigelse eller kun udøves lejlighedsvis, være fritaget for at betale bidrag.

I § 4, stk. 2, foreslås det at give mulighed for, at skatteministeren kan fritage andre grupper af virksomheder for at betale bidrag. Det kan ikke afvises, at der under lovens praktisering vil fremkomme tilfælde, hvor det vil være hensigtsmæssigt at kunne indrømme sådanne fritagelser. En tilsvarende bestemmelse i momsloven er f.eks. blevet anvendt til inden for en beløbsgrænse at fritage blindes salg af varer, de selv fremstiller.

Efter § 4, stk. 3, nr. 1, kan skatteministeren fritage religiøse samfund for at betale bidrag. Der vil ved ad-